

IMPORTANȚA JOCULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PREȘCOLAR

(Studiu de specialitate)

Prof. Înv. Preșcolar Topală Adina Ionela

Grădinița cu P.P. CFR, Timișoara

Psihologia copilului spune că la vârsta preșcolară, principala activitate este jocul. Prin joc se stimulează modificări importante ale psihicului copilului, care îl pregătește pentru intrarea într-un nou stadiu de dezvoltare. Jocul este activitatea complexă prin care copiii reflectă și reproduc realitatea, lumea și societatea.

Prin joc, copiii reproduc activități pe care le văd sau le repetă zilnic, activități ale părinților, apropiaților sau ale cadrelor didactice.

Datorită dezvoltării imaginației și a sociabilității apare jocul cu subiect, în care funcțiile specifice ale obiectivelor sunt substituie pe plan imaginar.

Prin joc, copiii relaționează cu ceilalți, creează fel și fel de personaje, își dezvoltă vocabularul, socializând cu colegii de grupă.

Jocul este partea cea mai plăcută din grădiniță, se regăsește sub toate formele, de la jocuri de mișcare, la jocuri de creație, jocuri de rol, la jocul didactic. De obicei, jocurile sunt libere, se desfășoară între copii, educatoarea observând comportamentul copiilor și intervenind de fiecare dată când este nevoie, însă în jocurile didactice, educatoarea este cea care dirijează activitatea.

Jocul le dezvoltă copiilor preșcolari creativitatea și imaginația, le dezvoltă personalitatea, ajută la dezvoltarea socială a copilului și îi învață să gândească și să rezolve anumite probleme.

Fiind activitatea fundamentală în grădiniță, acesta este cuprins în toate activitățile din grădiniță.

Prin activitățile de joc, am observat că preșcolarii, imită anumite expresii folosite de mine, îi imită pe părinți, imită personaje din povești, imită glasul animalelor, etc. Jocul le deschide preșcolarii noi orizonturi despre realitate dar și despre lumea fantastică, lumea basmelor.

Am observat că prin joc, copiii se transpun în diverse personaje din basme sau povești, accentuând comportamentele pozitive și negative, apreciindu-le pe cele pozitive și semnalând faptele rele sau comportamentele negative. Ei pot trage singuri concluzii, uneori dorindu-și să imite personajele negative dar de cele mai multe ori dorindu-și să reprezinte personajele pozitive.

Jocul îi ajută să se dezvolte armonios și sănătos. Un copil care se joacă este un copil fericit. Un copil cărui i se oferă un spațiu de joacă este un copil împlinit. Copiilor le place să se joace cu ceilalți copii.

Toate tipurile de joc le solicită copiilor memoria, gândirea. Prin jocurile de masă, copiii trebuie să rezolve anumite sarcini, de exemplu, să realizeze un puzzle, un labirint.

Jocul didactic este o formă de activitate atractivă și accesibilă copilului, prin care se realizează o bună parte din sarcinile instructiv-educative, prin joc copilul trebuie să se distreze, să se simtă liber.

Consider că, jocul este activitatea principală în grădiniță fără de care educarea copiilor nu ar fi posibilă. Jocul este activitatea fundamentală în învățământul preșcolar.

„Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică poate să respire și în consecință poate să acționeze. A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil, nu ne putem imagina copilărie fără râsetele și jocurile sale.”

Eduard Claparède

BIBLIOGRAFIE:

1. M., Taiban, „*Probleme psihologice ale jocurilor și distracțiilor*”, E.D.P. București 1970;
2. Mielu Zlate, „*Psihologia copilului*”, E.D.P. București 1991.
3. Potolea, D., Neacșu, I., Iucu, R., B., Pănișoară, I-O., (coord) (2008), *Pregătire psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*, Editura Polirom, Iași.